

Список використаних джерел:

1. Падій І.О. Економічний зміст і функціональні завдання резервів та забезпечень на підприємстві // Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2018. Вип. 21, ч.2. С. 48-53

2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 11 «Зобов'язання»: наказ Міністерства фінансів України від 31.01.2000 р. № 20. URL: <http://www.zakon.rada.gov.ua>

3. Предко І.Ю. Формування резервів майбутніх витрат і платежів в обліково-контрольному забезпеченні як один із шляхів зниження ризиків діяльності підприємств в умовах кризи // Облік і фінанси. 2016. № 3 (73). С. 31-37

Лугова О. І.,
к.е.н., старший викладач
кафедри обліку і оподаткування,
*Миколаївський національний
аграрний університет
(м. Миколаїв)*

МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ЗАСТОСУВАННЯ СПРАВЕДЛИВОЇ ВАРТОСТІ В ОБЛІКУ

В умовах ринкових відносин, з огляду на жорстку конкуренцію серед учасників ринку, постійна зміна цін, темпи промислового прогресу, рівень інфляції та інші чинники ринкової економіки, важко собі уявити ситуацію, коли вартість активів і зобов'язань компанії залишиться незмінною протягом звітного періоду. Отже, достовірність наданої інформації в даній звітності ставиться під сумнів. Звідси напрошується висновок про необхідність використання інших методів оцінок при складанні фінансової звітності, яка враховує інтереси зовнішніх користувачів (акціонерів, інвесторів, кредиторів і т.д.) [1].

Таким чином, новий закон України вже на принциповому рівні враховує сучасні світові тенденції подання фінансової інформації суб'єктами господарювання.

З впровадженням справедливої вартості в практику роботи бухгалтерів і аудиторів змінилися підходи до трактування принципів бухгалтерського обліку. Довгий час серед принципів і постулатів обліку та звітності домінували достовірність і надійність; вони ж вважалися головною етичною цінністю професіоналів в області обліку і аудиту. Однак з впровадженням справедливої вартості цінності змінилися: на чолі кута тепер релевантність, тобто орієнтація на інтереси користувача звітності.

Поняття справедливої вартості є одним з ключових понять в міжнародних стандартах фінансової звітності. Разом з цим, незважаючи на

досить довгу історію свого існування, даний вид оцінки є сьогодні предметом гострих дискусій в бухгалтерському співтоваристві.

Критики обліку за справедливою вартістю стверджують, що вимірювання носять занадто суб'єктивний характер, занадто складні і постійно збільшують волатильність доходів. Очевидно, що моделі оцінки за справедливою вартістю притаманні і переваги і недоліки, які не можна заперечувати. Концепція справедливої вартості в нинішньому вигляді не є досконалою, але разом з тим повернення до історичних оцінками не вирішує існуючих проблем на ринках.

Таким чином, шлях розвитку сучасного бухгалтерського обліку, пов'язаний з відмовою від використання традиційних «надійних» історичних оцінок, і переходом до оціночних суджень, заснованим на прогностичних розрахунках з урахуванням ризиків майбутніх періодів, вимагає значних концептуальних змін всієї моделі фінансового обліку. Ускладнення методів оцінки передбачає не тільки зміни в розподілі професійних функцій між фахівцями в області обліку і менеджерами, а й нового погляду на «старий принцип» бухгалтерського обліку, який вимагає дотримання балансу між витратами на підготовку фінансової інформації і корисністю цієї інформації для користувачів.

Довгий час в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності визнавалася тільки оцінка за історичною вартістю (ціною придбання активу або виникнення зобов'язання), відповідна класичним принципам бухгалтерського обліку – принципам нейтральності, консерватизму і обачності. Історична вартість дозволяла сформувати надійні, обґрунтовані оцінки фінансової результативності та фінансового стану економічних суб'єктів. Проте, з часом, в силу різних причин, в бухгалтерському та фінансовому співтоваристві стала обговорюватися ідея застосування оцінок, інших, ніж історична вартість: в різні періоди дискутувалися оцінки з позицій ринкових цін, економічної цінності або комбінації різних оцінок.

Причини відходу від традиційних оцінок різноманітні, частина з них пов'язана зі зміною інформаційних потреб акторів на ринках і в суспільстві, інша частина – зі змінами самих ринків і суспільства. Первинною причиною критики традиційних оцінок за історичною вартістю була висока інфляція 1970-х, яка призводила до істотних викривлень вартості необоротних активів компаній; тоді вихід бачився в індексації значень залишкових вартостей активів – це дозволяло адаптувати картину майнового стану до змін масштабів економічних показників в країні, але ніяк не відображало специфіку окремих компаній і ринків.

Для поліпшення якості бухгалтерської (фінансової) звітності публічних компаній, а також кращого розуміння і використання МСФЗ 13 в українському бухгалтерському обліку необхідно розробити і прийняти спеціальні методичні рекомендації щодо застосування поняття «справедлива вартість», а також методів її визначення.

Разом з тим, слід констатувати, що перехід українського бухгалтерського обліку на МСФЗ відбувся, і тому застосування справедливої вартості в оцінці активів і зобов'язань буде обов'язковим для багатьох компаній, в першу чергу публічних.

Список використаних джерел:

1. Загальні вимоги до фінансової звітності: Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1, затв. Наказом МФУ від 07.02.2013.

2. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України від 16.07.1999 №996-XIV.

Муравський В. В.,

д.е.н., доцент,

професор кафедри обліку і оподаткування,

Західноукраїнський національний університет

(м. Тернопіль)

ОРГАНІЗАЦІЙНІ МОДЕЛІ ІНТЕГРОВАНОГО АУТСОРСИНГУ ОБЛІКУ ТА КІБЕРБЕЗПЕКИ

Облікова діяльність сучасних підприємств ускладнюється через численні організаційні обмеження. Формування цифрової економіки, активні гібридні конфлікти, пандемія COVID-19, інтернаціоналізація ринків, глобалізація ділових комунікацій та інші глобальні економічні виклики потребують трансформації методики та організації обліку. Перманентні зміни законодавства у сфері обліку і оподаткування передбачають адекватну адаптацію облікової практики. Несвоєчасне врахування вимог нормативно-правових документів може призвести до штрафів та інших фінансових санкцій.

Підприємства великого бізнес-розміру досить часто вдаються до послуг аутсорсингу, що передбачає делегування повноважень з реалізації обліку та кібербезпеки третім особам. Аутсорсинг позиціонується як метод оптимізації організаційної структури підприємства, адміністративних витрат та інформаційних ризиків.

В бухгалтерському обліку інформація поділяється на вільнодоступну та конфіденційну. Дані фінансового обліку публічно оприлюднюються і за вимогою передаються усім зацікавленим особам, а тому не потребують додаткового кіберзахисту. Функції фінансового обліку можна повністю делегувати третім особам. Натомість, дані управлінського обліку містять комерційну таємницю і піддаються активним кіберзагрозам. Конфіденційна інформація не повинна покидати інформаційні межі підприємства, що утруднює аутсорсинг управлінського обліку. Кіберзахист такої інформації